

blot skulde sigte til Spørgsmaalet om Forholdet mellem Kjøbenhavn og Provindserne, da troer jeg, at den ærede Landstingsmand feiler. Det er en ganske almindelig Betragtning, som hele Udvalget her har fremstillet med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelsen af Indførselsconsumptionen som en indirecte Afgift i Almindelighed, og jeg troer slet ikke, at man behøver at bringe det i Forbindelse med, om Udvalget derved har anerkjendt Nødvendigheden eller Ikke-Nødvendigheden af den provisoriske Lov, som ophævede Indførselsconsumptionen i Kjøbstæderne. — Efter at have gjort denne Bemærkning, maa jeg atter tillade mig med Hensyn til hvad den samme ærede Landstingsmand har yttret fra den finantstuelle Side af Sagen, at gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at han befinder sig i nogen Bidsfarelse, naar han mener, at, forsaavidt Consumptionsintraderne forarsage nogen Afgang i Indtægterne, da skeer dette fornemmelig derved, at de ogsaa skulde bortfalde for Kjøbenhavn, idet han, som det forekommer mig, yttrede, at Afgangen for Kjøbstæderne var dækket paa omtrent 60,000 Rbd. nar. Jeg har allerede, troer jeg, ved Sagens første Behandling tilstrækkeligt oplyst, at det er en aldeles urigtig Anskuelse at mene, at Afgangen i Kjøbstædernes Indførselsconsumption var dækket ved den forhøiede Brændeviinsafgift, for ikke at tale om, at den hele Dækning eller det hele Bederlag, som derved er fremkommet, efter min Mening ganske uegentligt kaldes et Bederlag. Dersom den hele Foranstaltning ikke var blevet truffet, dersom den politiske Nødvendighed ikke havde været tilstede, som man har lagt til Grund for at træffe den, vilde vi jo sandsynligviis have beholdt det Tilslag i Brændeviinsafgiften, som ved Krigsskatten var paabudt, og man vilde da have den selsamme Indtægt ved den forhøiede Brændeviinsafgift, som nu ved at regulere den paa anden Maade, og jeg troer derfor, at det hele Bederlag har saa godt som slet Intet at betyde. Hvad der er vist, det er, at ved den provisoriske Lov er Indførselsconsumptionen i Kjøbstæderne til et Beløb af omtrent 350,000 Rbd. aldeles ophævet; for Kjøbenhavns Vedkommende har man kun ophævet den, forsaavidt det var nødvendigt at sætte det i Forbin-

delse med Brændeviinsafgiften, nemlig den Afgift, der erlagdes gjennem den saakaldte Formalingsafgift. Derved er der ophævet omtrent 200,000 Rbd., og de øvrige 200,000 Rbd. er det, som blive tilbage. Det er altsaa ganske vist, at der skeer et Affavn af Indtægt af omtrent 500,000 Rbd.; derfor har man det saakaldte Bederlag i den forhøiede Brændeviinsafgift; men, skal det være noget Bederlag, da maa jeg formenne, at det ligesaavel maa komme Kjøbenhavn som de øvrige Kjøbstæder tilgode. Det er et Paalæg, som udredes af Landet, og det kan altsaa slet ikke betragtes, som om Kjøbstæderne derfor have givet noget Bederlag. Det er dette, som jeg maa tillade mig at bede fastholdt ved at betragte den finantstuelle Side af Sagen, at, som sagt, det, hvorom Talen dreier sig, er en Ophævelse af Indførselsconsumptionen i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn af omtrent 7 Gange 100,000 Rbd.; deraf har Regjeringen ved den provisoriske Lov allerede givet Slip paa de 500,000 Rbd.; der bliver altsaa tilbage 200,000 Rbd., eller omtrent to Syvendedele af det hele Beløb. Regjeringen havde vel paatænkt noget at formindste dette Affavn ved en forhøiet Indførselsconsumption for Kjøbenhavn, men som det andet Thing forkastede, ligesom det heller ikke har fundet nogen Understøttelse i dette Thing, at Afgiften for Artilleri, der skulde svare Consumption, skulde forhøies. Jeg vil altsaa bede det høitærede Thing at holde fast ved den Betragtning, naar man vil see hen til den finantstuelle Deel af Sagen, at det er en Afgift paa 700,000 Rbd., som bortfalder, hvoraf Regjeringen selv har givet Slip paa de 500,000 Rbd., og hvoraf altsaa kun de 200,000 Rbd. ere tilbage, eller, for at tage et lettere og mere anskueligt Tal, det er fem Syvendedele, der ved den provisoriske Lov ere bortfaldne, og det er to Syvendedele, hvorom der er Tale. Nu forekommer det mig, at, naar man vil træffe en saadan Foranstaltning, der, som sagt, jo har sin Oprindelse i den politiske Nødvendighed, der laae til Grund derfor, men som man ogsaa maa erkjende i mange Henseender maa være til almindelig Fordeel, og navnlig med Hensyn til Samferdselen imellem Landets forskjellige Dele, nu forekommer det mig, siger jeg, at, naar man vil træffe en saadan For-